

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnijstvu v tiskarni
sv. Ćirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 35.

V Mariboru, dne 30. avgusta 1900.

Tečaj XXXIV.

Na katoliški shod v Ljubljano.

Ako hoče vojskovodja doseči zmago, mora imeti določen vojni načrt in v vojski lep red, da vsakdo ve, kje se mu je postaviti in kaj ima opraviti. Tudi mi Slovenci imamo hud boj za svoj obstanek, zato je treba, da si napravimo jasen načrt, svoje moči zberemo in lepo uredimo. Zatorej, predragi rojaki na slovenskem Štajarskem, pojdimo v obilnem številu na katoliški shod v Ljubljano, ki se bo vršil dne 10., 11. in 12. septembra! — Tamkaj si bomo z brati iz drugih dežel slovenskih razkrili rane, ki nas skelijo in določili načrt, po katerem bomo delovali.

Kaj pa hočemo na katoliškem shodu? 1. Ob mejniku dveh stoletij se hočemo Slovenci pokloniti svojemu Odrašeniku Jezusu Kristusu in s tem dati poznim rodovom očitno svedočanstvo, da je leta 1900 živel po slovenskih deželah pošteno, Kristusu in njegovi namestnici sv. katoliški cerkvi udano ljudstvo. Povzdigniti hočemo svoj glas zoper brezbožno počenjanje onih nezvestih sinov, ki nam skušajo izdreti iz srca vero naših očetov in s tem podreti najtrdnjšo podlago našega obstanka. Na podlagi večno-veljavnih nauk Kristusovih hočemo zidati poslopje svoje časne in večne sreče. Le na podlagi žive krščanske vere more vzkliti dobro družinsko življenje, le na tej podlagi je mogoča požrtvovalnost, ki jo terjaja ljubezen do domovine.

2. Slovenci smo miroljuben in pohleven narod, hočemo v miru in slogi živeti s svojimi drugonarodnimi sodeželani, toda svojih naturnih pravic se ne smemo odreči nikdar.

Črv se bori za svoje življenje, samo Slovenec bi naj mirno pustil, da ga sovražnik ogloje do kosti? Krivice, ki se nam Slovenecem godijo na Štajarskem, presegajo že vse meje. Proti temu hočemo povzdigniti svoj glas in se tesneje okleniti svojih bratov. Glasno hočemo povedati, naj duh velikega Slomškega vodi kakor zvezda naše prihodnje delovanje; naj vsi rojaki, ki so dobre volje, opustijo bratomorni strankarski boj na Slovenskem, ki nam jemlje vso politično moč. Grdo samoljubje naj izgine, več požrtvovalnosti, več miroljubja, več vstrajnosti in vzajemnosti v našem političnem delovanju naj nam prinese II. katoliški shod.

3. Nenasitne pijavice so že popolnoma izsesale slovenskega kmeta in delavca. Ko si zadnji čas hočejo ubogi slovenski kmetje in delavci pomagati na noge, nastala je divja gonja med našimi nasprotniki. Vsak stan si dandanes hoče izboljšati svoje stališče, samo slovenski kmet bi moral biti vedna žrtev brezvestnih oderuhov. Zatorej pojdimo k svojim bratom in si določimo jasna navodila za svojo gospodarsko organizacijo. Pomagajmo si sami in pomagaj nam bo Bog!

4. Posvetovati se hočemo na katoliškem shodu, kako bi se povzdignil domači pošten obrtni in trgovski stan, ki sta važen del narodne celote.

5. Če hočemo veljati kot omikan narod, moramo imeti dobre šole, na edino pravi krščanski in narodni podlagi; moramo gojiti tudi slovensko književnost in znanost. Zatorej pojdimo in povzdignimo visoko svoj glas za dobre šole, slovenski učenjaki in pisatelji pa

naj stopijo v tesno kolo in se resno in navdušeno poprimejo dela, da pred omikanim svetom pridobé čast slovenski znanosti in književnosti.

Rojaki Slovenci, kar Vas prebiva po slovenskem Štajarju od bistre Mure do Save, od lepih Slov. goric do visokih solčavskih planjav, vzdignite se!

Kdorkoli si, kmet ali delavec, rokodelce ali trgovec, uradnik, učitelj ali duhovnik, če Ti pripušča čas in druge okoliščine in imaš srce za slovenski narod, pojdij h katoliškemu shodu! Naj bi ne bilo slovenske občine, ki bi ne poslala tje svojega zastopnika.

In vsi, ki se udeležijo shoda, naj prinesejo seboj poživiljen ogenj do sv. vere in lepe slovenske domovine; da vsak postane misijonar, ki bo vnemal svoje rojake za krepko delo, za boljšo bodočnost. Naprej torej, štajarski Slovenci, pod starim geslom: »Vse za vero, dom, cesarja!«

Naše sadjarstvo.

(Konec.)

Nova naprava avstrijske vlade je, da je poljedelskemu ministru na stran postavljen tako zvani kulturni svet, ki sestoji iz kmetijstvenih strokovnjakov vseh dežel in ima nalogo na eni strani opazovati, kje kmeta čevelj žuli, na drugi pa ministru pravo predlagati, da se kmetu opomore. In ta kmetijski svet je letošnje poletje pod predsedstvom ministra že enkrat zboroval ter na podlagi predlogov posameznih odsekov rešil prav

Listek.

Usmiljenka.

Spisal P. Lucki. — Preložil Iv. Ev. Družnik.

Temna jesenska noč je.

V zadnji celici pokrajinske bolnišnice vlada popolen mir, grobna tišina. Le zdaj pa zdaj se začuje iz bližnjih sob hripav kašelj bolnega starca ali bolesten vzdih reveža, ki kliče smrt, katera pa vendar noče priti vkljub njegovim prošnjam in vzdihom. Zato čaka revež nestrpo, upajoč, da mu zasije dan, ko se mu zboljša obupno stanje. V tej tišini se razbija silno pluskanje morja, ki tako šumno vdarja na izlizane kleči.

Na smrtni postelji leži mlada žena, vsa onemogla in izmučena, zapuščena jo zavest. Vsak dih, prihajajoč jej težko in počasi iz prsij, naznanja notranjo muko. Vsa v ognju je, vročinska bolezen jo muči. Pri medlem svitu nočne sveče vidiš, kako jej vdarja vroča kri v lice, kakor besneči val ob razbito ladjo. Sedaj se ti vidi mirna in pokojna, kakor da sniva ljubezniv sanek, a hkrati se ti zdi, da vidiš na bregu razburkane reke ovenel cvet, katerega je siloma izruval val. Uboga Ilka!

Njeno kratko življenje je vrsta boleti in prevar. Matere ni poznala nikoli, nikdar ni okušala, kako sladko zveni to ime, pogrešala je prave vzgoje. S svojim prihodom na svet vzela je očetu mlado, ljubljeno soprogo, ki je bila podlaga vsi družini, ter je osirotila sebe in dva starejša brata. Rastla je, a nikoli ni občutila družinske sreče; preprij jej je vsak dan polnil ušesa. Hiša je propadala od dne do dne, ker ni bilo v njej reda, ni bilo glave, ni bilo srca.

S šestnajstim letom je bila Ilka že skoro dorasla deklica: lepe, črne oči so jej sijale s svetlim plamenom, goste obrvi so jej malone spajale, temnoplavi lasje so jej segali do kolen, lice jej je bilo okroglo in belo. Dasi ravno male postave, bilu je najmočnejša v hiši: sosedje so govorile, da je prava materina slika.

Doma ni bila zadovoljna, ker ni našla miru in ljubezni; zato si je štela v srečo, če je mogla v krogu prijateljic ali materinih sorodnic preživeti vesel dan. Vsled svoje vesele npravi bila je v kolu prijateljic prva pri vsem, kar je moglo zabavati družbo. Vse so jo spoštovale, ker je bila pametna, ter so iskale njenega prijateljstva, ker je bila priključiva in zabavna. Zato ni čudo, da je ves mladi svet rad pogledoval za njo.

Večkrat so opazile tovarišice, kako Ilka zardi v lice, povesi glavo proti tlom in plaho umolkne, kadar katera v šali kaj nedostojnega reče. Ilka se je naenkrat vsa izpremenila. A vendar ni nihče slutil, kaj se godi z njo. Nič več ni iskala družbe iz ljubezni do nje, ampak samo iz uljudnosti; ljubila je samoto, a dela se ni mogla lotiti nobenega.

Ni bila še izpolnila popolnoma šestnajst let, a bila je že zaljubljena v mladega častnika, s katerim je imela priliko vsak dan se razgovarjati. Zviti in prekanjeni častnik je spoznal dušno stanje neizkušene deklice ter jo je tako očaral z lažnjivimi obljubami, da se mu je slepo žrtvovala. Štela se je srečno uprav takrat, ko je bila najnesrečnejša.

Nekega večera čaka Ilka brez posebnega namena na dogovorjenem kraju. — Uboga Ilka! Njena čast, sreča, dobro ime, vse je v njegovi roki. — No, — njega ni! Loteva se je vročica. Vso noč ni mogla zaspati. Sto mislij jej je rojilo po glavi. . . .

Drugo jutro zarana dobi pismo. Čita. Toliko, da jej bôli ne počij srce. »Izdajalec«, vsklikne »vse mi je vzel, a zdaj, videč, da se ne dajo zakriti posledice zločina, beži. Beži ter mi še očita, da sem sama kriva. Gorje!«

Začel se je širiti glas, da je Ilka mati. Iz sramote se je ogibala ljudij. Toda ni se

važne kmetijske stvari. Na tem mestu se imamo ozirati le na ukrepe gledé sadjarstva.

Dotični pododsek je vlado nujno poprosil, naj pred vsem pospešuje strokovni pouk o sadjarstvu. Treba je višjega izobraževališča za sadjarje, ki bi imelo odgojevali učitelje za sadjarstvo. Tak zavod bi moral biti tudi nekako središče, iz katerega bi izhajal vsakovrstni navod k napredku, k razširjanju najboljših sadnih vrst, k prepariranju, sploh, pravilnemu ravnanju s sadovcem itd. Nadalje naj bi ministerstvo za posamezne pokrajine namestilo posebne sadjarske nadzornike, ki bi imeli skrbeti za vsestranski napredek v tej stroki. Posebno pa se priporoča nastaviti sadjarske čuvaje, ki bi imeli skrbeti tudi za praktični pouk o sadjarstvu sploh ter bi nevesčemu kmetovalcu bili v navodilu pri zasajanju mladih drevesc, pri oskrbovanju istih, obrezovanju, gnojenju itd. Virtemberska, ki šteje nekaj več prebivalcev nego Štajarska, ima 1260 sadnih čuvajev. Tudi naj vlada z denarjem podpira one občine in cestne odbore, ki bi ob cestah zasajali sadno drevje. Osebito bi naj državna uprava dala dober vzgled s tem, da bi ob državnih cestah nasajati dala sadno drevje. Nahajajo se občine, ki ceste s sadnim drevjem pridno zasajajo, in iz tega sadja toliko skupijo, da vse občinske potrebščine pokrijejo iz dohodkov obcestnih nasadov.

Kmetijski svet priporoča vladi tudi, da kolikor mogoče pospešuje snovanje sadjarskih zadrug, ki morejo tudi na večji trg nastopiti kot ponujalec in z nabavo novih navodil in aparatov za pravilno sušenje sadja ali za pravo sadnega mošta pripomoči, da se sadje dobro speča v denar. Posebno važno bi bilo, da bi le zadruga dobivale navodilo za pravo pravih sadnih sušilnic po ameriškem sistemu. Kajti sušenje sadja bi vzlasti v bogatih sadnih letinah bilo živo priporočati, tem bolje, ker se po posušenem sadju na svetovnem trgu močno povprašuje. Posušeno sadje danes ne služi več le za hrano, ampak tudi za napravo mošta.

Nadalje naj poljedelsko ministerstvo upliva na finančno upravo, da se podele od te-le zdatne olajšave za žganje sadja ter da se v tem oziru sadjarjem pomaga, ne pa da se jih v porabi sadja za žganje ovira.

Treba pa je še vrh vsega tega vladi skrbeti za ugodnejši izvoz; kajti sedanje razmere, ki so večidel v oblasti raznih železnic, producentu ugodno prodajo sadja jako obtežujejo. Prvič je tarif za cele vagone, kakor za manjše pošiljke v splošnem previsok, pri nekaterih železnicah naravnost nečuten.

Tako se plačuje za celi vagon kot tovor (100 mtc.) in za daljavo 250 km:

na državnih železnicah . . .	109 K
» severni železnici . . .	111 »
» južni » . . .	142 »

za vagon kot blago pa:

na drž. avstrijskih železnicah . . .	301 K
» ogerskih železnicah . . .	305 »
» južni železnici . . .	514 »

Pri teh razmerah smo Slovenci zlasti štajerski najhujše zadeti, ker se moramo posluževati židovske južne železnice. Pa tudi pri najnovejši železnici je tarif še previsok. Le računimo! Za en vagon sadja se zdaj plača iz Gradca do Stuttgarta na Nemškem 400 K; skupi pa se v Stuttgartu za blago 960 K; ostane torej 560 K ali za kvintal 5-6 K. Če opoštevamo še stroške za prekupca, za dovožnjo sadja do kolodvora in drugo, je jasno, da izkupilo ni toliko, da bi kazalo sadje izvažati, ter je bolje, če ga predelamo v mošt. Ako bi torej železnični tarif bil nižji, bi nam kupci lahko sadje boljše plačevali. Pododsek kmetijskega sveta je radi tega nasvetoval, da bi kmetijski minister od železničnega ministra dosegel, da bi se dovolile osebito kmetijskim sadjarskim zadrugam takozvane refakcije ali povračila. To je tako: Na koncu leta železnica od vse tovarnine pošiljatelju toliko in toliko odstotkov vrne; seveda čim večja je svota, tem več odstotkov. Drugim velikim eksporterjem železnice take refakcije dovoljujejo.

Še mnogo višji, da, neverjetni, pa so tarifi za manjše pošiljke sadja, in tudi to je važno, ker je manjših naročil nebroj. Tako velja vožnja za 1 mtc. in 260 km. dalje na državnih železnicah 170 K, na južni železnici celó 196 K. Zelo tudi naj vlada upliva, da se tarif za manjše pošiljke zniža.

Drugič pa naš izvoz sadja posebno v dobrih letinah hudo trpi, vsled pomanjkanja vagonov. Koliko sadja se tako pokvari! Mnogo je te škode tudi krivo to, da vagoni za prevažanje sadja niso primerni. V to svrhu je tudi dovolj zračnih in hladnih vagonov. Tudi v tem oziru se naj vlada pobriga. Neobhodno potrebno pa je tudi, da sadje na postajah več dni ne leži. Zato je kmetijski odsek ministerstvo poprosil, naj deluje na to, da se bode sadje redoma s prvim tovarnim vlakom odpošiljalo.

Končno je kmetijski svet še v skrbi, kako inozemski konkurenci priti v okom, c. kr. vlado naprosil, da pridobi pri sklepanju prihodnjih trgovinskih pogodb novih odjemalcev za naše sadje s prostostjo uvoza in ravno tako tudi za nizko carino vstop na-

šega sadovca v Nemčijo. Nasprotno pa bodi vladi skrb, da sadju iz Italije (večidel pomaranče) in osebito iz Amerike zabrani ali vsaj obteži vhod k nam po primerno visoki carini.

Kaj ne, to se lepo čita in prijetno sliši? Če vlada vse to doseže in če se sploh vse to zgodi, kar kmetijski svet želi, potem imamo od našega sadjarstva pričakovati najboljše. Ali saj vemo, kakšno je pri nas v Avstriji to v resnici, kar je na papirju tako lepo. Zato pa bode bolje — da se vrnemo zopet k našemu Slov. Štajarju — ako na nade, ki bi vam jih imela izpolniti vlada, ne stavimo preveč, ampak kar začnemo sami delati, kolikor je v naših močeh, da se v nas sadjarstvo vsestransko povzdigne. Če bo vlada s časoma kaj storila, nam še to vedno pride prav. — Vsak se naj za-se začne intenzivno poučevati o sadjarstvu, in tudi potovalni učitelji naj se prosijo, da pripomorejo z dobrim svetom in kolikor možno nazornim poukom. Sploh se iz naših kmetijskih močij vse to ukrene, kar bi utegnilo dohodke od sadjarstva povišati.

Zadnjih deset let se je na Sp. Štajarskem na leto povprek pridelalo sadja okoli 160.000 mtc., v najbogatejšem teh let pa je dohodek znašal 600.000 mtc. Pri dosedanjem stanju našega sadjarstva smemo en meterski cent računati le na 8 K; torej je vrednost našega sadja znašala na leto povprek 1.280.000 K, v najboljšem letu pa 4.800.000 K. Kaj ne, lepa svota vkljub temu, da smo 1 kg. računili le po 8 vin. Ne trdimo pa preveč, ako rečemo, da se pri nas da doseči najmanj petkrat toliko vrednost, ako bi tam, kjer je zdaj nekaj, kar bi naj bilo sadosniku podobno, tudi v resnici bili sadosniki s primernimi vrstami, in ako bi se sadje ne le kot presno, ampak tudi v drugi obliki spravljalo na trg; in še enkrat toliko vrednost se da doseči, torej desetkrat večja od sedanje, ako bi se vsako mesto, ki je sedaj prazno in za sadno drevo ugodno, s takim tudi zasadilo. Poprek 12 milijonov K na leto je krasen dohodek, ki more Slov. Štajarju dati le sadjarstvo.

Rojaki, lotite se torej te stroke; samo trdne volje je treba. Brez muke ni moke. Sicer pa je sadjarstvo eno najlažjih in najprijetnejših opravil. Hoteti se pa mora pri vsaki reči, če se jo hoče dognati. Slovenjebistriški okraj je še n. pr. pred malo leti imel goved, da je človeka bolelo srce, kadar jo je gledal. Ko so pa okrajni zastop v roke dobili Slovenci, se je nakupilo marijahofskih bikov ter začelo živalim tudi boljše streči, in sedaj nahajamo v tem okraju takšno go-

jej bilo treba skrivati, ker se je je ognil vsak sam, in marsikdo je le zrl porogljivo za njo. To sramoto je zvedel tudi oče. . . . »Izgubi se izpod moje strehe!« reče jezni oče odločnim glasom, ter jo spodi od doma.

Sedaj Ilka nima sorodnice, nima prijateljice, nima dobre duše, ki bi se je usmilila. Obšla je vse tuje prage iščoč službe, a povsod je našla samo zasmehovanje. V obupnosti se jej je vrivala misel, da bi si končala življenje, in zopet misel, da naj se maščuje nad zapeljivcem. Toda maščevanja ni izvršila. Zmagal je blažji čut. Pretrpela je potrpežljivo sramoto za sramoto, izpila je do dna grenko čašo pelina.

Njene muke se bližajo koncu, izpiti ima še zadnji kalni napoj iz čaše življenja, katero polagoma v njej ugaša.

Poleg bolnice sedi v čisti, beli, deviški obleki mlada usmiljenka. Z obraza jej odseva izraz neizrekljive miline in čiste, nadnaravne, uprav angeljske ljubezni. Vsak hip vstaja in nagnivši glavo nad bolnico kot skrbna mati nad jedincem, omaka z nežno skrbjo pero v sladko domače črno vino in jej maže ošušene ustnice, da bi jo okrepila in privedla k zavesti. Toda bolnica ne čuti ničesar.

In zagleda se usmiljena sestra v lepo, uvelo lice nesrečnice. Zamisljena zre na njo in ne more premagati notranjega ganjenja.

Skrivaj jej priigra solza sočutja na blago lice.

Dobro jej je znana povest bolnice. Ilka sama jej je vse razodela ter jej odkrila vse svoje dušne rane v zaupnem razgovoru. Oh, koliko lože jej je bilo, ko je videla, da ta čista, neomadeževana devica, da ta dobrotni angelj deli svoje solze z njenimi solzami! Prvič v življenju je čutila, da so na svetu srca, ki čutijo in ljubijo v resnici.

Čeprav usmiljenka ne ve, kaj je posvetna ljubezen, čeprav so jej neznana zemeljska čustva, ta požrtvovalna duša ljubi in čuti z ono ljubeznijo in z onimi čuti, s katerimi se ljubijo angelji v nebesih.

Niti z besedo usmiljenka ni očitala grešnici, kaj še! Podala jej je svojo neomadeževano roko, dvignila jo iz propasti, kamor jo je bila vrgla ljudska zloba. ter jej poživila izmučeno srce z lekom nadeje in zaupanja v Boga.

A sedaj, gledajoč jo pred seboj, premišluje v duhu razne epizode iz njenega kratkega, a burnega življenja in — joka. Ljubila je Ilka, trpela je, a sedaj umira.

Ljudje, neusmiljeni ljudje nepremišljeno sodijo in radi za vedno obsodijo. Trpko se glasi vsaka beseda, s katero karajo zmoto, greh. Gori v nebeških višinah, kjer ni strasti, tam je milost najti, tam se ne gleda samo na greh. Bolesti in trpljenja prerajajo grešno

dušo ter jo dvigajo in krepé, da se vspné do one višine kreposti, v katero jo je vrgla večkrat tuja krivda.

Usmiljena sestra že gleda v duhu to lepo spavajočo miljenko povsem preobraženo, zdi se ji, da je ona že angelj oblečen v obleko trpljenja in kesanja, zato je ne pogleduje več s pogledom ponižne pobožnosti.

Ni čudo, da so usmiljenkine besede, polne utehe in miru, blago vplivale na mlado bolnico. Bolečine se jej manjšajo, dihanje postaja mirneje, polagoma se jej gasi plamen na obrazu, iznemogli udje čutijo mir in počitek. Bujna domišljija se jej polni z mamljivimi slikami, obdanimi z rajsko lepoto.

Ilka sniva. Na daljnem vzhodu se blišče solnčni žarki, zlateč nebesni obok, kjer se ta stika z zemljo. Oblečen v belo, čisto obleko, rudečih lic se prikazuje v popolni zorni krasoti nebeški angelj, noseč v naročju trnjev venec, prepleten z vrtnicami. Bolnica vidi, kako se jej nasmihava; vedno bliže se pomiče. Nato zasliši v popolni tišini harmonijo nebeških glasov, akorde neslišanih zvokov, a ta nebeški angelj odpre nakrat dražestna usta, razpne roke, nasmehlja se in jo ljubeznjivo povabi: »Pridi, lepa moja, golobica moja! Prišla si na konec trnjeve poti. S strmih zemeljskih pečin vzleti navzgor, ne ozirajoč se na zemljo, kjer raste le bodeče trnje.«

vejo živino, da je veselje. Kupci kar vrejo tje na semnje, zlasti v Slov. Bistrico; po 1500 glav krasne goveje živine stoji na semnjišču, in po 20 do 40 vagonov živine se tak semenjski dan odvaža. Vse gre, če se le hoče. Ob Boljski o sirarstvu niso imeli niti pojma; danes se v novo osnovani mlekarski zadrugi pri Sv. Juriju pod Taborom predela vsak dan 400 litrov mleka v sir, za kojega se vse trga; razven tega se pride luje še mnogo surovega masla. Ljudje dobivajo lepe svote denarja in pravijo: »Kdo bi bil poprej mislil, da je ta naprava tako koristna?« Človek mora imeti oči odprte, pamet zdravo, voljo pa trdno; pri nikomur pa tega danes ni tako treba, kakor pri slovenskem kmetu.

Politični ogled.

Državni zbor bode, kakor trdijo razni češki listi, bojda v kratkem sklican. Zasedanje bode po njihovem mnenju le kratko, ker ministerski predsednik nima upanja, da bi se zbornične razmere zboljšale. Ministerski predsednik Körber se bode v kratkem zopet začel razgovarjati z voditelji raznih strank, katerim hoče naznaniti vladin gospodarski program.

Češki poslanci pridno prirejajo shode in poučujejo ljudstvo o političnem položaju. V sklenjenih resolucijah povdarjajo in zahtevajo enakopravnost vseh narodov ter protestujejo proti delitvi Češke v dva dela in proti vladnim jezikovnim nakanam.

Italijani v avstrijskem Primorju močno škilijo čez mejo v blaženo »zjedinjeno Italijo.« Tržaški magistrat je žrtvoval za žalovanje po umorjenem Umbertu bojda 40.000 kron. Zato ni čuda, da mu za proslavo sedemdesetletnice našega cesarja ni ostalo nič denarja. Izostal je vsakoletni obhod, a tudi javne običajne veselice so se opustile! Za avstrijskega cesarja se torej ne brigajo, pač pa polagajo mrtvemu italijanskemu kralju vence na grob z izdajalskim napisom: »Trst svojemu kralju.« Laškega kralja torej imenujejo avstrijski podaniki svojega kralja! Zdaj pa še naj kdo reče, da v Trstu in Primorju ni irredente! Bilo bi že res čas, da vladni krogi enkrat uvidijo irredentistične nakane in jih še v pravem času zatrejo s tem, da izpolnijo Slovincem in Hrvatom njih pravične in postavne zahteve.

Nemško izzivanje. Mestni svet v Olomucu je sklenil po vzgledu mesta Brna češko ljudsko šolo oskrbeti z nemškim na-

V tem se v daljavi zaslišijo melodični glasovi: »Mnogo grehov jej je odpuščenih, ker je veliko ljubila... quia dilexit multum.«

Po tem prizoru pride bolnica k zavesti. Nema gleda in posluša. Jeli prevara? Preplašena odpira oči in gleda pred seboj onega angelja, kateri je bil prišel v snu z neba k njej. Prav isti obraz. Spozna ga po milini pogleda in nežnosti nasmeha, gleda, kako skrbno širi roke nad njo, kako se jej s tiho pobožnostjo bliža, da jej nekaj zašepeče, da jo poboža s solzami, da jo poljubi; bolnica gleda svojo — usmiljeno sestro. »Sl. List.«

Delo z glavo. Kmet vozi odvetniku drva iz gozda in zahteva za delo petak vozine. To je odvetniku preveč. Toda kmet mu reče: »Saj si tudi vi za kako tožbo daste plačati več nego petak in vendar vam tožbe ni težko storiti!« — »Da, prijatelj,« odgovori odvetnik, »moram pa delati z glavo!« — »Saj so morali tudi moji voli delati z glavo; ali mislite, da so vlekli z repom?«

Oče (v ljutomerski okolici): »France! ti si hodil v šolo, ali so »krote« giftne?«

France: »Učili smo se, da niso »giftne«, ampak samo sok, ki ga »jztiskajo« iz sebe je »giften!«

Oče: »A zdaj še le vem, zakaj pravijo »Štajarcu« in »Mariborčanki« »giftni kroti.«

pisom: »slavische städtische Volksschule«. V čeških mestih še češki zastopi dozdej tega nemškim šolam niso storili, a to nemško izzivanje jih bode zdaj prisililo, da bodo dali v čeških mestih in trgih nemškim šolam češke napise. Kdo torej izziva?

Srbija. Kakor poprej Milan, tako bode sedaj najbrž nova kraljica slabodejno uplivala na mehkega kralja Aleksandra, da si odstrani svoje nasprotnike. Začetek je že storjen. Prejšnji ministerski predsednik Giorgivic in minister Atanazkovič sta bila umirovljena. Istotako tudi poslanec na berolinskem dvoru, Bogičević.

Angleži v Južni Afriki so začeli posnemati prusko vlado. Takoj po osvojitvi Johannesburga so prijeli 56 Hrvatov ter jih izgnali iz Transvala. Še toliko časa jim niso dali, da bi si bili vzeli svoje reči seboj. To je brezobzirnost svojega napuha! Naše zunanje ministerstvo je takoj strogo zahtevalo po svojem konzulu v Johannesburgu, da se njihove imovitosti takoj dološijo v Avstrijo.

Boj na Kitajskem. Mednarodne čete še imajo vedno boje z ustaši. 19. t. m. so imeli tudi naši vojaki v zvezi z Japonci, Amerikanci in Angleži boj z bokserji, kojih so 300 pobili; drugi so pobegnili. Mednarodne čete so imele 11 ranjencev. Poslaniki evropskih držav, ki so pred par tedni bili po časnih poročilih na najgrozovitejši način umorjeni, zdaj zopet živijo in se veselijo zlate svobode. Peking je pomirjen in upa se, da bode tudi drugod upor kmalu zadušjen. Kaj bo neki potem delal vrhovni poveljnik grof Waldersee, ki pride še le čez mesec dni na bojišče, ako ne bo več vojske in ustašev! Še pokazati ne bo mogel javno pred svetom, da je res vreden tistega češčenja in slavljenja, ki ga je užival na potovanju iz Nemčije do Napola, odkoder se je na ladiji odpeljal proti Kitajskem.

Dopisi.

Iz ptujskega okraja. (Ljudske knjižnice v proslavo stoletnice Slomškovega rojstva!) Vse hvale vredno je, da slovensko ljudstvo obhaja slovesno stoletnico Slomškovega rojstva. S tem je svetu pokazano, kako časti svoje zasluzne moze! Slovensko ljudstvo pa se tudi tako v vseh slojih seznanja z vrlinami, katere so dičile Slomška kot skofa in svojemu narodu zvesto udanega sina. V izgled se mu postavlja življenje in delovanje sina priproste kmeta, kateri je s svojimi, od Boga mu podarjenimi talenti dobro gospodaril, kateri je z marljivostjo, vstrajnostjo vse težave in križe človeškega življenja sijajno premagal in se povzpел do neminljive slave. Letošnje slavnosti pa bi naj tudi vidljive spomine med narodom zapuščale. To bi se najbolje in najlepše doseglo z ustanovami v dobrodelne namene. Pa tudi tam, kjer to ni mogoče lahko, se naj nekaj stori.

Skoro v vsaki slovenski župniji imamo že po eno bralno društvo. Le nektera — redka — društva imajo tudi knjižnice. V proslavo Slomškovega spomina naj prekrstijo bralna društva, katere že imajo knjižnice v »Slomškove ljudske knjižnice«; društva pa, ki še nimajo knjižnice, naj tako še letos osnovajo; kjer ni društva, naj se osnovi še letos s Slomškovo ljudsko knjižnico vred! To ne povzroča posebnih stroškov in le malo dela in truda. Upati je tedaj, da dobé vse slovenske župnije, katere še nimajo, bralno društvo s Slomškovo ljudsko knjižnico še letos! Tako se bode vedno in vidno častil spomin na Slomška; slovensko ljudstvo se bode vedno bolj izobraževalo, kar je Slomšek iskreno želel! Slovenska knjiga se bode širila med narod in ne bode več trohnela po shrambah izdajateljev in založnikov! Slovenski pisatelji bodo potem pisali knjige za narod, za ljudstvo. To jih bode navdušilo za novo delovanje; vzbudilo

in privabilo pa bode tudi nove, še speče moči. Naj tedaj nastanejo Slomškove knjižnice! F. J.

Iz Kozjega. Vsak dan, ko se bliža polnočna ura, prične se v našem trgu živahno gibanje. Zbirati se namreč začne v tem času tukajšnja ponočna garda, naša slavna fakinaža, ki kalí nočni mir in razgraja po našem trgu prepevajoča pesmi, ki žaliho čut vsakega dobrega Avstrijanca, posebno pa še Slovana. Pesmi, kakor »Die Wacht am Rhein« in »Heil und Sieg« se trobijo vsako noč. Posebno žalostno pri tem je pa to, da dajejo tem kričačem glavni kontingent nekateri taki ljudje, ki imajo zaradi svoje državne službe najmanj vzroka popevati za Avstrijo žaljive pesmi! Za pomočnike pa jim skrbi neka kovačnica. Ta lepa družba izziva in razgraja brez zadržka po celem trgu, čaka na domú idočé Slovence ter jih nadleguje. A naše županstvo nima za to ne očesa ne ušesa, naša policija tukaj ne vidi nič in ne sliši nič. Zato vprašamo slavno županstvo v Kozjem: Ali hoče skrbeti za energičnega nočnega čuvaja, ki bode v stanu, take ponočne demonstracije zabraniti? Ali nas hoče prisiliti, da si bomo morali Slovenci sami pomagati? Na slovenski zemlji se ne damo izzivati, doma hočemo imeti po noči mir!!

Sv. Vid pri Ptuj. Pri sv. Vidu pri Ptuj so dobili novo šolsko zastavo, koja je bila 21. t. m. blagoslovljena. Kumica je bila gospa Gomilšek iz Jurovec, ki je ob tej priliki podelila vsi šolski mladini dobro južino. Bog jo živi še mnoga leta!!

Žalostno pa je za naš slovenski kraj, da se še v njem vedno šopiri nemščina in nemškutarija. Tukaj se je prenovila na občinske stroške neka kapelica, ki ima res čuden napis: »Renoviert im Jahre itd.« Ja, za Boga, ali stoji kapelica na pruski zemlji, da ima nerazumljiv nemški napis!? Dragi slovenski sorojaki! Ali se nam ne bodo smejale haloške krave, ako si bomo na slovenski zemlji delali nemške napise? Kedaj pa nas bode srečala pamet? Francozi imajo francoske napise, Italijani italijanske, Nemci nemške — le mi Slovenci še nočemo imeti slovenskih! Spametujmo se skoraj, postanimo odločni narodnjaki in glejmo, da spravimo k občinskemu krmilu moze, ki bodo narodnjaki, ki ne bodo zasmehovali Slovencev!

Iz Dunaja. Razsvetljava, ki jo je priredilo dunajsko mesto 17., 18. in 19. povodom 70. rojstnega dne našega cesarja, je bila tako velikanska, da moram bralcem vrlega »Slov. Gosp.« nekoliko o njej poročati. Da! Dunajčanje »svojega« cesarja ne le ljubijo, ampak obožavajo, je znano; toda slavnostni trije večeri presegajo vse, kar se je pričakovalo. Zmerni dunajski listi so, kakor so po pripravah sodili, trdili že naprej, da bo razsvetljava tolika, da takšne še svet ni videl. In tako je tudi bilo! Samoodsebe se razume, da ga, kakor daleč dunajsko mesto sega; ni bilo okna, ki bi ne bilo razsvetljeno in okinčano. Pa sveča je takrat zraven električne luči malone izginila; kajti gotovo se v svrhu razsvetljave po današnjega dne elektrika še ni v toliki meri izrabljala, kakor baš navedene dni. Na edini občinski svetovalnici je žarelo 15.000 električnih luči; koliko na drugih poslopih kakor nadvojvod, raznih plemičev, milijonarjev itd., to gre v ogromna števila. In če pomislite, da daje vsaka elektr. luč najmanje toliko svetlobe, kakor sto sveč, ali si potem morete približno predstavljati ogenj, v kojem je žarel Dunaj? Ne, pravim vam, tega si ni moči predstavljati, to mora človek le sam videti. Pa te električne luči niso le mesta razsvetljevale, ampak sestavljene so tudi bile v najkrasnejše figure; tu je bilo videti cesarske krone, tam križ kakega rega, zopet tam prirske zdravice, ali število 70, ali začetne črke imena tistega, ki mu je to slavlje veljalo itd. In še celo s tem se ni zadovoljil dunajski patrijotizem, da je mesto, ki šteje pol milij. prebivalcev več, nego cela

dežela štajarska, izpremenil v ognjeno morje tudi iz daljne zračne višine nizdol je žarelo v velikanskih potezah število 70, kakor da bi se bile največje zvezde nanizale v proslavo tistega, katerega ime je iz zemske nižave gor donelo iz milijon grl. K vsej tej svetlobi pa si še mislite zastav, najkrasnejših preprog vencev, baldahinov in kar je take krasnine, nebroj, po ulicah pa ljudstva z lampijoni, da se vse zdiže, in krik in vik, kakor da bi bil Bog samo za to priliko grlo ustvaril — in tako je bilo tri večere, vsakokrat po dve uri. Cesar te razsvetljave ni videl, ker je bil v Ištu; pa priprosti Dunajčanje si ne dajo vzeti prepričanja, da je vladar tiste dni na tihem bival v prestolnici ter svojo proslavo tajno gledal. Ni je ljubezni nad ljubeznijo, ki jo goji Dunajčan za »svojega« cesarja. Vse tri dni so branjevke na trgih nosile črno-rumene avbe, in vsak tovorni voz, še celo tisti, ki spravlja iz mesta smetje, je nosil znak cesarskega slavlja; če drugega ne, je kljuse na komotu imelo papirnato zastavico. Končno še bodi omenjeno, da frankfurtarice, s katero se spodnještajarski nemškutarji pri vsaki priliki ošabno vsiljujejo, po vsem mestu ni bilo videti niti jedne.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Sadjerejci pozor! Kupovalci sadja so napravili tako imenovani »kartel« proti sadjerejcem t. j. odreti hočejo kožo ubogemu kmetu v dobri letini, katero še imajo od prejšnjih let. O tem bomo govorili v bodoči številki obširneje!

Zupnijski izpit sta napravila čč. gg. kapelana Karol Kumer in Franc Munda.

Bankovci po 20 K pridejo v promet med 15. in 20. septembrom.

Vprašanje do ljubljanske c. kr. pošte. V nedeljo 26. t. m. vrgel sem več razglednic na glavnem trgu v Ljubljani v poštni nabiralnik, kjer so obležale ponedeljek celi dan. Torek 28. t. m. prišle so srečno v Maribor nekatere v jutro, nekatere popoldne, nekaj jih pa še ni. Ali se v Ljubljani na glavnem trgu ne pobira pisem vsaki dan o določenih urah? Da je kriva zamude samo ljubljanska pošta, se pozna na pečatu.

Mariborska »giftna krota« je prinesla v zadnji številki dopis iz Ljutomer, kjer imenuje celjske Sokole »Mordgesellen«. Dopisniku povemo na glas, da ni vreden še črevljev odvezati jednemu celjskemu Sokolu. — Celi dopis pa je pisan tako, da se očitno vidi, kaj namerava. A zapomni si protestantovska duša: tvoja želja se ne izpolni! Takih dopisunov privoščimo »mariborski giftni kroti« in ji kličemo: »Fej!«

V kn.-šk. dijaško semenišče je bilo izmed 77 prošnikov vsprejetih 20 in sicer: Baš Ivan iz Braslovč, Šlibar Franc iz Vranskega, Gorišek Franc iz Artič, Hrastnik Franc iz Šostanja, Hrovat Anton iz Šmarja, Umek Miha iz Pišec, Volavšek Jožef iz Pišec, Leskovšek Ivan iz Olimja, Steinfelzer Franc od Sv. Ane na Krembergu, Kranjc Ivan od Bolfenka, Klobasa Ivan od Sv. Jurija na Ščavnici, Šegula Rudolf od Sv. Lovrenca v Slov. goricah, Šoba Alojz iz Ptuja, Borko Jakob od Sv. Jurija na Ščavnici, Pogruic Maksimilijan od Sv. Križa pri Ljutomeru, Terstenjak Alojz iz Ormoža, Zagoršak Franc iz Polenšaka, Geratič Ivan od Sv. Benedikta, Lasbaher Anton iz Negove, Ivanuš Valentin od Sv. Marka pri Ptuj.

Stariše na kmetih opozarjamo na oglas na zadnji strani, kjer se priporoča Karol Scheidbach, trgovec s šolskimi knjigami in sploh vsemi potrebščinami za šolarje in dijak.

V Oberamergau na Bavarskem so šli gledat svetovno znane predstave iz Kristusovega življenja čč. gg. Marko Tomažič,

župnik v Pilštanju, Ivan Evang. Vreže, Jakob Kavčič in Alojz Čizek. Pričakujemo, da nam bodo prezanimive predstave mično opisali v našem listu.

Škofijska sinoda. Prihodnji teden se bode obhajala v Mariboru v torek, sredo in četrtek tretja lavantinska škofijska sinoda. Na škofijskih sinodah se dušni pastirji skupno s svojim škofom posvetujejo o raznih sredstvih za povzdigo krščansko-katoliškega življenja in prepričanja v domači škofiji.

Razglednice se lahko pošiljajo z znamko za tri vinarje, ako je zadaj samo podpis pošiljatelj in nič drugih pismenih priobčil, in ako se spredaj prečrta napis »dopisnica« ter se mesto tega zapiše: »tiskovina«.

Kraljevi morilec Bresci je bil včeraj pred milanskimi porotniki obsojen v dosmrtno samotno ječo. Z obsodbo je bil zadovoljen. — Verujemo! Ima vsaj redno hrano, kot delavec je pa ni imel vedno.

Iz Slov. Bistrice. Dne 26. t. m. priredila je tamošnja »Čitalnica« na krasno okinčanem velikem dvorišču Novakove gostilne »Slomškovo slavnost«. Zbralo se je več nad 800 čestilcev dičnega probuditelja. Veliki prostori so bili na večer že premajhni, ker ne samo domačini, ampak tudi iz bližnje in daljne okolice so prihiteli domoljubi k slovenje-bistriški slavnosti; omenimo le veliko število celjanov, mariborskih in ormoških kolesarjev, ptujčanov, jareninčanov itd. Od 3. popoldne je celjska narodna godba pod vodstvom g. Koruna neumorno igrala večinoma slovanske komade. Slavnost otvori g. dr. Lemež kot predsednik, čitalniški pevci so peli krasno, tamburjaši udarjali precizno; samo škoda, da niso imeli bolj zaprtega prostora, ker glasovi tamburic so se preveč razgubili in se niso čuli ubrano. Slavnostni govor je bil nekoliko predolg. Igra: »Krojač Fips ali nevarni sosed« je razmeram odra prav dobro uspela in žela obilo smeha in pohvale. Diletantke in diletantje so storili, kar so mogli, in vendar si ne morem kaj, da opozorim. Pri igrah bi moralo občinstvo mirovati, igralci pa glasneji biti. Ta napaka ni samo tu bila, ampak je večinoma povsod. Zaslužni vse pohvale so Fips (gsp. Lorber), Lizika (gospa Brinšek-ova) in Polajka (gea. Gumzej); dobro so vršili svoje vloge Mihelič in Lojze. Rudečkariji so bili tudi nekateri navzoči, kako jim je bilo pri srcu, videti vse narodno-navdušene, ne vem. Bilo je več govorov, ki so razpravljali narodni razvoj zadnjih let in tako je prišla ura odhoda. Gsp. Gomilšek iz Jarenine je še nastopil, v jedrnatih in lepih besedah spodbujal k narodni zavednosti, in odšli smo, poslovivši se v naglici od ljubih nam prijateljev in prijateljic, katerim smo navdušeno klicali: »Na svidenje!« — Pohvaliti moram tudi jako točno postrežbo, okusno pripravljena jedila in dobro kapljico pri zmernih cenah. Slovenci tamošnjega okraja bi pač morali podpirati bolj kot do sedaj narodnega krčmarja gosp. Petra Novaka, ne pa zahajati k nemčurjem in jim polniti mošnje, katere odpirajo nam nasprotnemu gibanju; le »svoji k svojim« bodi geslo. — Na cesti smo bili parkrat izzivani z »Heil und Sieg« in s klicem: »Saj so samo štirji!« a napadel resnici na ljubo nas nihče ni, ker na njih izzive so dobili tudi umesten odgovor, če jih srbi, naj le pridejo. Barabe so povsod, tudi Slov. Bistrica jih ima. Čul sem drugi dan, da je organizirana druhal, kakor v Celju pri enakih prilikah, se drznila napadati odhajajoče Celjane, a tem bo že posvetila »Domovina« po zaslugi. Ona se ložje izrazi, »Slov. Gosp.« pride takoj v dotiko s § 302 kaz. zak. — Bistriski »Čitalnici« pa čestitamo na vspehu in jo prosimo, naj v kratkem zopet kako veselico priredi; prišli bomo in pokazali nemškutarčkom, da imamo peroti, katere nam ne ukloni noben vihar. Živio! Na zdar!

Slomškova slavnost na Ljutomeru dne 8. sept. obeta biti pravi narodni praznik

za Mursko polje in Slovenske gorice. Od vseh krajev se javljajo društva in odposlanstva za veselico. Tudi slavni celjski Sokol bo prišel. Nadalje pridejo gasilna društva z Murskega polja in Slovenskih goric, strelska garda iz Veržeja, veterani iz Svetinj. Tri godbe bodo svirale. Dne 8. septembra torej v Ljutomer!

Iz Buččovec pri Ljutomeru se nam piše: V ponedeljek 27. avgusta spremili smo primicjanta č. g. Slaviča vsi svatje na vozovih v Ljutomer. Spredaj je vihrala po stari naši navadi slovenska zastava. Ko pa je dotični voz z zastavo ostal sam nekaj časa pred kovačnico, prišel je skrivoma nek pobalin in je polil našo zastavo s črnilom. Malo prepozno smo izvedeli, da je bil to neki писаč iz pisarne notarja Turna. Sreča zanj, da se to ni prej zaznalo. Ali te stvari mi murski kmetje ne bomo tako pustili. Gsp. notar, ki živi v večini od naših grošev, naj naredi red v svoji pisarnici. Če pa bode on redil tako zalego, se bomo tudi mi po tem ravnali. Več pa se bomo menda pri sodnji »pogučali«.

Iz Ljutomera se nam poroča: Tukajšnji Nemci in nemškutarji so zastavili vse moči, da bi preprečili Slomškovo slavnost, katero bomo obhajali pri nas dne 8. sept. v velikanskem obsegu. Nemški graški časniki so začeli isto gonjo zoper veselico, kakor proti znanim celjskim slavnostim. Namen je očividni: izzivati hočejo nas Slovence in podžgati nemško ljutomersko fakinažo. Kar se nas Slovencev tiče, ne bodo dosegli svojega namena; mi ostanemo mirni, ne bomo se dali izzvati. Naša naloga dne 8. sept. ne bo, napadati Nemcev in nemškutarjev, ampak proslaviti velikega Slomškega. In če bi tudi hotela nahujskana fakinaža nastopati še tako izzivajoče, mi bomo ostali še vedno mirni, kajti za to vrsto ljudi imamo le ponosno preziranje kakor se olikanim ljudem spodobi.

Iz Št. Petra pri Radgoni smo izvedeli: Od 15.—23. t. m. smo obhajali pri nas sv. misijon. Vodili so ga oo. jezuitje Doljak, Vehovar, Žužek. Ljudstvo se je udeleževalo sv. misijona z veliko vnamo. Nad 3000 ljudi je sprejelo sv. zakramente. — Nabira se pri nas za veliki zvon, ki bo tehtal 35 starih centov.

Pameče. Kupci za jabolka se vabijo v našo s sadjem obilno blagoslovljeno mislinsko dolino.

Trojčke je porodila delavčeva žena Neža Alijančič v Jesenicah ob Savi. Mati je na porodu umrla, otroci pa so čvrsti in zdravi!

Pri Sv. Marjeti niže Ptuja je umrla zadnji petek občepriljubljena in zelo spoštovana gospa Jera Murk. Kako je bila priljubljena, najbolje priča nje pogreb. Vsako oko se je solzilo, ker zapustila nas je zares prava mati ubozih. N. v m. p.!

Velenje. Naznanjamo sl. občinstvu, da se vrši veselica in slavnost o priliki odkritja spominske plošče dr. J. Kranjcu v Škalah pri Velenju dne 2. septembra, ne pa prvega, kakor se je v zadnjem listu pomotoma naznanilo.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici se je dne 26. t. m. utopil 15letni fant Anton Stramič iz Biserjan. Gonil je konje v Ščavnico kopat, prišel z njimi v vrtinec ter utonil. Konji so se rešili.

Nezgoda. Vlč. g. knz. svetnik, Jernej Voh, se je pretečeno nedeljo vozil križ blagoslavljat. Konji se mu splašijo, voz se prevrže in preč. g. se znatno, a nenevarno poškoduje.

Umor in samomor. Na Šmiklavškem hribu pri Celju so našli v nedeljo že trohneča trupla Franca Rakusch, brata celjskega podžupana, in učiteljice Karoline Kopp. Zraven je ležal samokres. Sodi se, da je vsled nesrečne ljubezni Rakusch umoril najpoprej učiteljico in potem sebe.

»Svoji k svojim!« kriče Kranjci ob vsaki priliki. Narodna železna tvrdka je v

Celju, a ljubljanska stavbarja Knez in Šupančič sta naročila vse v Celju pri — D. Rakuschu. — Če bomo le pri veseljah navdušeni, ali pri vinu in pivu, — potem nas bo kmalu konec. Koliko je bilo nasprotovanj zadrugi »Merkur«, a sedaj ko ima vsega v zalogi, jo prezirajo slovenski stavbeniki

Duhovniške spremembe. Za beneficijata v Ptuj pride č. gsp. Anton Podvinski, dozdaj kaplan v Slivnici. Prestavljeni so č. gg. kapelani Frančišek Trop iz Vitanja v Slivnico; Jožef Panič od Sv. Marka pri Ptuj v Rajhenburg; Karol Kumer iz Tinja nazaj v Konjice. Nastavljeni so bili č. gg. novomašniki: Kociper Anton pri Sv. Marku pri Ptuj; Adlasnik Franc na Muti; Planinc Franc na Tinju pri Slov. Bistrici. Iz Rima došli č. gsp. Anton Jerovšek nastavljen je v mariborski ordinari. pisarni.

Izpremembe v kapucinski pokrajini. Provincijal: P. Edvard Brvar, definitorji: p. Odilon Rifelj, p. Donat Zupančič, p. Albert Mösselberger, p. Alfonz Marija Vakselj. P. Odilon Rifelj pride za gvardijana v Krško, p. Linus Prah postane gvardijan v Gorici, p. Friderik Jeglič vikar v Gorici; p. Maks Zaplatat v Krško, p. Hieronim v Loko, p. Hugolin ostane v Gorici, Fr. Serafin v Loko, p. Oton od Sv. Križa v Celovec, p. Sigismund iz Krškega v Knittelfeld za gvardijana, p. Ubald v Celje, p. Gabrijel Bajec postane gvardijan v Muravi, p. Gottfried pride iz Loke v Sv. Križ.

Iz drugih krajev.

Hrvatski katoliški shod bode prihodnji teden od 3.—7. septembra zboroval v Zagrebu. Udeležba bode, kakor se že zdaj vidi ogromna. Shoda se bode med drugimi udeležilo 6 škofov in sicer: dr. Strossmayer, nadškof dr. Stadler, škof dr. Mavrovič in dr. Drohobecki, nadškof dr. Posilović in ljubljanski knezoškof dr. Jeglič.

V Temešvaru na Ogerskem je umrla dobrotljiva gospa Ana Pajtl v 82. letu svoje starosti. Svoje premoženje, ki znaša 60.000 kron, je zročila svoji dekli, ki ji je 38 let zvesto služila. Radovedni smo, koliko ženitbenih ponudb bo sedaj dobila ta zvesta in najbrže priletna a sedaj bogata služabnica.

Glavo presekali je s sabljo preteklo soboto stotnik 7 pešpolka nekemu vojaku svoje kompanije. V silni vročini so se vračali vojaki z manevra proti Uncu, kjer sta nastanjena dva bataljona omenjenega polka. Dotični rezervist je pil na potu vodo in v trenutku, ko se je nagnil proti kozarcu, ki mu ga je podala neka žena ob cesti, je bil nad njim stotnik, ter mu zadal rano najpoprej v prsi, potem pa še čez glavo, da se je siromak takoj ves krvav zgrudil na tla, ter v malo trenutkih izdihnil dušo. Rezervist je dobil poprej od svojega korporala dovoljenje, da sme piti. Zapustil je ženo in 3 otročiče. In kaj bo s stotnikom-morivcem? Prestavljen k drugemu polku — kakor po navadi. Za udovo in otroke se pa nobeden vrag ne bo zmenil.

Hrvati v Kitaju. Poveljnik avstrijskega vojnega broda »Marije Terezije« poroča vojnemu ministerstvu, da je v Pekingu pri obrambi poslaništev ranjenih več avstrijskih mornarjev. Po imenu so znani ranjenci: Bačić Marin, Petrovac Gjuro, Štiglic Anton in poročnik Kolar; mrtvi so bili poveljnik »Zente« pl. Thoman in mornarja Badurina Marko in Dejan Josip. Nemški in mažarski listi seveda molče, da so mornarji Hrvatje.

Največji manevri, ki so se sploh kdaj vršili v Evropi, bodo letošnji avstro-ogerski cesarski manevri v Galiciji, katerih se udeleži 180.000 mož s 390 topovi. Kako visoka bo neki svota, s kateri se pokrijejo stroški za te velikanske manevre?!

Božja previdnost. Poročnik je pripovedoval to-le dogodbo: Bilo je l. 1866., ko smo se Avstrijci borili s Prusi pri Kraljevem

gradu. Neki tovariš, narednik, je med bitko skočil s polkovo zastavo v reko Labo in jo srečno ipreplaval. Ko je prišel na drugo stran, ozre se ter vidi, da se ranjen častnik bori z valovi. Bi je že blizu kraja, a moči so ga zapuščale. Tu skoči narednik v reko nazaj, pomoli potapljačemu se zastavin drug in je tako nesrečneža srečno potegnil na breg. A kako se začudi in razveseli, ko spozna, da je ta polkovnik, ki ga je rešil iz vode, njegov lastni oče.

Šah perzijski pride dne 18. ali 19. septembra na Dunaj ter ostane tamkaj štiri dni kot gost našega cesarja.

Dar carjev kraljici Dragi. Car Nikolaj je poslal srbski kraljici dragocen ovratni nakit z briljanti, smaragdi in drugim zlahtnim kamenjem.

Društvene zadeve.

Slomšekovo slavnost priredi »Bralno in pevsko društvo »Maribor« v nedeljo 16. septembra na vrtu »Narodnega doma« v Mariboru z mnogovrstnim vspeodom.

Vabilo h koncertu in plesu, ki ju priredi Št. Lovrenški tamburaški zbor dne 2. kimovca 1900 v prostorih g. F. Skačaja. Začetek točno ob 7ih zvečer. Vstopnina za osebo 50 vin., za obitelj krona.

Sv. Trojica v Slov. gor. V nedeljo dne 2. sept. ob 8. uri zjutraj začne nova »Slovenska posojilnica« svoje delovanje in je ta dan prvi uradni dan. Vabimo torej vse slovenske kmete k obilnemu pristopu, da novo ustanovljena posojilnica močna postane in tako potem kmetu pomagati zamore. Vstopnina znaša 2 kroni in delež 10 kron. Popoldne ob 3. uri ima kmetijska zadruga shod in razgovor zaradi mlekarne, katere začne v ponedeljek delovati. Udeležite se v polnem številu, da se zapiše, koliko mleka zamorete donašati in se ob enem tudi posoda za donašanje mleka razdeli.

Slomšekovo slavnost priredi »Kmet. bralno društvo v Krčevini pri Ptuj« dne 2. septembra t. l. ob 3. uri popoldne na vrtu gostilničarja gsp. Gregoreca na Grajeni. Vspeod: 1. Pozdrav. 2. Slavnostni govor. 3. Občni zbor. 4. Deklamacije in petje. 5. Prosta zabava. — Predragi! Da okolica ptujska lahko najlepše proslavi stoletnico velikega škofa Slomškega, pridite gotovo! Pripeljite seboj vse znance in prijatelje! K obilni udeležbi vabi najprijaznejše odbor.

Bralno društvo pri sv. Jurju ob Ščavnici priredi dne 9. sept. v gostilni gsp. M. Slana Slomšekovo slavnost z mnogobrojnimi vspeodom. Začetek ob 3. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

Slomšekovo slavnost priredi »Bralno društvo v Šmartnem pri Slov. Gradu« v nedeljo 2. sept. t. l. v prostorih ljudske šole. Vspeod: 1. Pozdrav predsednika. 2. »Naše gore«, poje domači pevski zbor. 3. Slavnostni govor. 4. »Bleškemu jezeru.« 5. »Slovan na dan.« 6. »Naša zvezda.« 7. Zamujen vlak, šaloigra v petih dejanjih; igrajo domači fantje. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Sledi prosta zabava s petjem, godbo itd. v prostorih gostilne gsp. J. Dobnika. K obilni udeležbi vabi odbor.

Kmetijska zadruga v župniji središki bo imela v nedeljo dne 2. sept. t. l. po večernicah v prostorih g. Šuleka svoj I. redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo o dosedanjem stanju zadruge. 2. Kako se nareja prav okusen sadjavec ali jabolčnica. Predava g. Ivan Bellé. 3. Predlogi o združni prodaji gospodarskih pridelkov. 4. Sprejem izjav za pristop k zadrugi. 5. Slučajnosti. Za obilno udeležbo prosi odbor.

Žiško bralno društvo priredi dne 9. septembra veselico s petjem, godbo, tombolo, govori, dvema igrama in plesom. Gostje so nam dobro došli!

Artiče. Dne 8. septembra vrši se ob lepem vremenu pri cesarski lipi v Spodnji

Pohanci župnije Artiče velika slavnost v spomin 100letnice Slomškega in 70letnice cesarjeve. Začetek popoldne ob 3. Spored mnogovrsten. Vstopnina 10 kr.

Pri Sv. Benediktu v Slov. goricah priredi bralno društvo Slomšekovo slavnost z jako mnogovrstnim vspeodom dne 9. sept. Udeležba obeta biti velika, saj je samo udov bralnega društva 163.

Bralno društvo na Frankolovem ima 2. sept. po večernicah zborovanje s sledečim vspeodom: 1. govor g. Ivana Bele o porabi sadja; 2. sprejemanje udnine in slučajni predlogi.

Bralno društvo v Šmartnu pri Slovengradu vabi na Slomšekovo slavnost dne 2. septembra ob 3. popoldne z lepim in mnogovrstnim vspeodom. Domače in sosede zelo uljudno vabi odbor.

Za kat. podporno društvo v Celju so darovali: »Sl. občina okolica Celje 400 K; sl. posojilnica v Slov. Bistrici 30 K; gsp. Apol. Jazbec, posestnik, in sl. občina Velika Pirešca po 20 K; sl. posojilnica na Slatini 17-54 K; č. g. Vinko Kolar, provizor, 16 K; č. g. Anton Hajšek, č. kanonik in dekan, č. g. Jak. Krušič, župnik, neimenovan duhovnik in sl. posojilnica v Vojniku po 10 K; Štef. Koschel 2 K. Bog povrni!

Zveza slovenskih posojilnic je izdala X. svoj letopis za l. 1899. Sestavil ga je g. Fr. Jošt, tajnik Zveze. Bavi se letos izključno le z onimi posojilnicami, katere so član celjske Zveze.

Gospodarske stvari.

Ocetna kislina je strup.

Že nekaj časa sem čuje se o zastrupljenih po očetni kislini, tako da se ne samo sodnija, ampak tudi časopisje mora s tem pečati ter pisati proti razširjati tega nevarnega izdelka.

Pred kratkim (5. julija t. l.) bila je v Gradcu sodnijska obravnava, in je bila neka tamošnja gostilničarka obsojena na dva-mesečni zapor, ker je očetno kislino brez nadzorstva pustila in nek obližnjivi deček je potegnil par požirkov, misleč, da je vino, a je po groznih bolečinah umrl.

Očetna kislina je ravno nasprotno, kar je naravno izdelani jesih ali pa vinski jesih, ker je napravljena iz lesa, ter je torej kemični izdelek. Ta kislina je še le razredčena z 30—40 krat toliko množino vode porabna za jesih. Okusna ni tako, kakor štajarski jesih, zdrava tudi ni; če pa pomislimo, kako se mora skrivati in koliko imeti opravila z pomešavanjem, je tudi predraga.

Ako k zgornjem smrtnem slučaju navedemo še slučaje: 25. maja t. l. je na Kranjskem nek deček materi vzela steklenico in pokusil očetno kislino, umrl je; dalje je nek delavec premalo razredčil kislino za salato, plačal je svojo neprevidnost s smrtjo v 4 dneh, še s temi slučaji ni konec zastrupljenj, nasprotno, ravno na deželi pri delavskem stanu so ljudje bolni, a ne vedo od česa, ker potovalci svoje blago najraje ponujajo ljudem, kateri ne poznajo te strupene tvarine. Steklenice so z »Nerazredčeno ni užitno« zaznamovane, a to ne koristi dosti, kakor se razvidi iz smrtnih slučajev.

Očetna kislina je blago, katero bi se moralo prepovedati agentom ponujati — ker je strup.

Družinski oče ali gospodinja pa bi se morali varovati takih izdelkov, ter raje domači jesih uživati — ne pa nesreči vrata odpirati.

Očetna kislina pa je koristna za zatiranje stenice, kot jedilni jesih pa ne spada v promet, ker je strup in so oblasti že radi množičnih se nezgod počele delati na to, da se nekaj proti razprodaji ukrene.

Vzajemna zavarovalnica
proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov
v Ljubljani
je pričela svoje delovanje.

Pisarna zavarovalnice
se nahaja
Dunajska cesta
v Medjatovi hiši
v pritličji. 2

Pozor! Trgovci! Pozor!

Obširni prostori večletne, dobro obiskovane trgovine z mešanim blagom v prijaznej Savinski dolini tikoma cerkve, pošte, železnične postaje, blizu velikih tovarn in premogokopov se dajo takoj pod ugodnimi pogoji v najem. Kje pove uredništvo tega lista. 3-3

1 Na prodaj

je hiša s trgovino, prodaja tobaka in pismenih znamk blizu farne cerkve in šole, kateri želi šele začeti trgovino, je najbolj pripravno pa tudi za penzioniste. — Cena 3500 gld. Naslov pove ured.

Učenke-šivilje

katero se hočejo po najnovejšem in najpriprostejšem načinu, pravilno priučiti izdelovati ženska oblačila in risati kroje, sprejemajo se tudi v celo oskrb pri gospej 8

Antoniji Koren, šivilji
v Mariboru Nagyjeva cesta 10, II.

Živi

žlahtni lepi raki

vsaki dan sveži od lova.

Garantuje se da pridejo živi! — Voznine in mitnine prosto se pošiljajo v poštinih jerbasih po 10 funt 80—100 porcijskih rakov velja samo gld. 2:10
60—80 velikanov z mastnimi skarjami samo gld. 2:65
40—50 izbranih »solo« rakov samo gld. 3:60
30—40 redkih velikih odličnih »solo« rakov gld. 4:20
— Postrežba točna! —

D. Goldstein,

Razpošiljalnica (Exp.-Haus) Podwoloczyška na ruski meji. 6

KUVERTE

s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Veliko zalogo švicarskih ur

ima

ANTON KIFFMANN,

urar, Maribor, Gosposka ulica 5 (vis-à-vis Grubitsch)

Za vsako uro se jamči več let. Samo dobrodoče in preskušene ure se prodajajo.

Srebrna ura z dobrimi kolesci 6 gld.
Z najfinejšo uredbo in posebno močnimi pokrovc 7 gld. 50 kr.

Srebrna ura, z dvema pokrovcema in dobrimi kolesci velja 7 gld. 50 kr.
Najfinejša, močna trpežna ura 8 gl. 50.

Razpošilja se po poštnem povzetju. Neugajajoče ali slabo idoče ure ako se v 14 dneh povrnejo se zamenjajo ali vrne denar.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Voznje karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen

vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiednergürtel 20

ali pa

26

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Trgovskega pomočnika

izurjenega v prodaji mešanega blaga sprejme takoj pod ugodnimi pogoji »Kmetijsko društvo«, kje? pove upravnštvo. 2-2

Najčistejše olje

iz kostij napravljeno za šivalne stroje in kolesa (bicikle) v tovarni H. Morbius in Fils, Bazel (Švica). Dobi se pri 7-26
R. Strasmayer-ju, puškarju v Mariboru.

Hiša in letovišče

s sadnim in zelenjavnim vrtom, vodnjakom z izvrstno vodo za vpokojence zelo primerno je po primerni ceni na prodaj. Več pove **Anton Merčun, Maribor**, Weinbaugasse 1. 1

A. Vrbnjak

Križevci pri Ljutomeru

se priporoča kolesarjem. Ima delavnico, kjer mu je možno prav vsako kolo najtanančneje in po nizki ceni popraviti. Sprejema v popravo tudi druga mehanična dela. Prodaja posamne dele bicikla itd. itd. 1

Iz Etterjevega sadnega soka dobljenega iz prirodnega sadja, ki je prost vsakih kemičnih primesij in se toraj ne sme zamenjati z umetnim sadnim sokom, napravi si lahko vsakdo z malimi stroški prav dobro, trpežno poživljajočo

Sadno

● pijačo ●

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsakega drugega dodatka zmeša s 100/130 litrov navadne vode, da po naravnem kisanju 110/140 litrov močne, čiste okrepevalne jako zdrave in cenene

sadne

pijače.

Dobi se pri en gros-trgovcu **A. Jurca** in sinovi v Ptuj. — **Viljem Etter, Sigmaring.**
Dobi se še nadalje pri: **G. Ketz** v Mariboru, **M. Ogorevcu** v Konjicah, **K. Sima** v Poljčanah, **A. Balantu** v Oplotnici. 7

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikoriij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod.

25

Zaloga pri **Ivan Jebačinu v Ljubljani.**

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Umetno-obrtna delavnica

cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca
v **Mariboru,**

Kokoschinegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

29

Slomšekove

„PRIDIGE OSNOVANE“

glavnih spisov šesta knjiga.

Ravnokar je dotiskana in se začne te dni razpošiljavati.

Obsega v srednji 8° za uvod: »Vaje cerkvene zgovernosti« str. 1—150. — Potem I. del »Pridige ob nedeljah« (50) str. 51—248; II. del »Pridige ob zapovedanih praznikih« (20) str. 251—306; III. del »Pridige ob cerkvenih godovih« (12) str. 309—348; IV. del »Pridige ob godovih svetnikov sploh« (commune sanctorum) (32) str. 351—450.

Skupaj 114 pridig izborne vsebine.

Cena broširani knjigi s poštino je 4 K.

Dobiva se v »tiskarni sv. Cirila v Mariboru« pa tudi po vseh drugih slovenskih bukvarnah.

Jos. Mursa na Krapji pri Ljutomeru

Odlikovan s častno diplomom l. 1895 na razstavi v Ptuj.

Na celem Jugoslovanskem edina izdelalnica cementnih

mozaik-ploč.

Tlak sestavljen iz takih ploč je enak pogrnenim umetno vezanim preprogam in je lepši in cenejši kot tlak iz klinker ali šamotnih ploč, ter skoro neomejene trpežnosti. **Stopnice iz cementa**, tudi brušene, imitacije marmorja in sijenita. Trše in lepše kot iz kamena. **Cevi iz portland-cementa** v dvanajsterih velikostih od 5cm do 75cm v premeru. Cementne korita za svinje in studence, za jaslje, za govedo in konje. **Strešnike iz cementa z dvojno zarezo** in zgornjim obrobkom (Doppelfalzziegel mit Kopfverschluss) z asfaltom impregnirani. Taki strešniki so skapčani na vseh štirih straneh, pripravljeni za zelo položne strehe. 13 komadov krije 1 □ m, ki tehtajo komaj 35 kg. — Ceniki zastoj in franko.

Filijala v Središči na Dr., zaloga: Radgona, Ljutomer.

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode
stolne alice št. 1. v **Mariboru**, Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini

za naročila cerkvenih orodij:

monštranc, kelihov, ciborijev, lestencev, križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih, katere prav lepo in trpežno izdeluje.

Staro cerkveno orodje prav dobro popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognji.

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

Svoji k svojim.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru izšla je na
176 strani obsegajoča knjižica:

V Marijinem Celju.

Zgodovinske in potopisne črtice.

Spisal in izdal

s pridigami, katere je imel v Marijinem Celju,
Dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru.

Cena knjižici 30 kr., po pošti 35 kr.

Orglje

s 14 spremeni, za kako večjo podružnico še dobre — ako se malo popravijo — se oddajo za 200 gld. Več se izve pri cerkvenem predstojništvu v Jarenini.

Služba cerkovnika organista

se lahko takoj nastopi. Prednost imajo neoženjeni. Prosilci naj se oglašijo pri cerkvenem predstojništvu D. M. na Vurbergu.

Na prodaj!

je na Spodnji Hajdini št. 47. pri Ptuj kmečko posestvo. Kupi se lahko posestvo s poslopji ali pa tudi sama zemlja. Pogodba je lahka in cena nizka. — Neža Mustafa na Sp. Hajdini.

1-2

Orglje

s 3 spremeni — ktere so se začasno rabile do novih, se oddajo za 55 gld. z močnim glasom in sodijo za kako podružnico, ki nima premoženja za dragi umotvor. — Cerkevno predstojništvo v Poličanah.

1-2

Na prodaj!

Posestvo (dve uri od Maribora peš) s 6¼ orali zemlje, z gozdom in vinogradi in z več kot 400 sadnimi drevesi; cena je 1400 gld. Štetje se mora koj 400—600 gld. Pojasnila daje iz prijaznosti občinski sluga pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

1-5

V najem

želim vzeti hišo za trgovino. — Naslov pove upravnistvo.

Lep vinograd

z letošnjo trgatvijo je na prodaj v župniji sv. Jakoba v Slov. gor. Kupci naj se oglašijo pri tamošnjem č. g. župniku.

3

Kdor hoče 400 mark

19
garantirano mesečno lahko in pošteno zaslužiti? Naj pošlje naslov z znamko:
V. 21 Annoncen - Exped.
K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

Na prodaj

je prostovoljno dvoje kmečkih posestev, eno uro hoda od Maribora oddaljenih. — K prvemu posestvu pripada hiša, gospodarsko poslopje, travniki, njive, sadunosnik, gozd in vinograd v skupni meri 13 oral. Proda se za 4000 gld.

K drugemu posestvu pripada hiša in dvoje gospodarskih poslopij, veliki travniki z več kot 800 plovitimi sadnimi drevesi, lep gozd, njiva in vinogradi, vsega skupaj je 30 oral. Proda se za 9000 gld.

Naslov pri upravištvu. 8

Kmetijska zadruga

v Št. Ilji pri Velenji

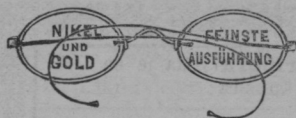
ustanovila je mlekarico ter prične delovati dne 23. t. m. pod vodstvom gosp. Ivana Krajca in bo vsaki dan sveže sladko surovo maslo odposiljala. Odjemalci naj se zglase.

Na prodaj

v Mariboru, Koroška ulica št. 116 hiša z 4 stanovanji, vodnjakom, vrtom, njivo in gospodarsko poslopje. 4-4

Optiker

Anton Kiffman, Maribor, Gosposka ulica št. 5.

prilaga očala, ščipalnice z zdravniškim šteklom po vseh cenah. — Poslje se tudi po pošti. Prava številka se lahko določi, če se pove starost. Neugajajoče zamenja.

K početku šole

se priporoča slavnemu občinstvu, starišem

Karol Scheidbach, knjigar

Gosposka ulica št. 28

V knjigotržnici ima veliko zalogo:

šolskih knjig za ljudske in meščanske šole, gimnazijo in realko, učiteljske itd.

Zaloga papirja, pisalnega orodja in sploh vsega, kar se v šoli rabi.

Prodaja tudi molitvenike v deželni jeziki, povesti za mladino in odraslene, podobe, šatulice za darila itd.

Šolske in druge knjige se dobe iz druge roke.

Oznaniilo.

Na ptujski gori

bodeta letos

dva nova

živinska sejma

in sicer

dan pred malo mašo 7. septembra

in

dan pred vsemi svetniki 31. okt.

Prodajalci in kupci se za obilno udeležitev vabijo. Mestovina se na letošnjih sejmih ne bo pobirala.

Županstvo trga Ptujška gora.

Zahvala in priporočilo banke „SLAVIJE“!

Podpisana sva bila zavarovala svoja poslopja in krmo zoper požar pri banki »Slaviji« v Pragi po njenem glavnem zastopniku g. Ivanu Likarju v Celju. Ker sva pogorela in nama je banka »Slavija« po gsp. Likarju vso škodo tako hitro in pošteno plačala, da sva s tem popolnoma zadovoljna, akoravno eden ni bil plačal zavarovalnine od krme, drugi pa ne od poslopij, se »Slaviji« in g. Likarju srčno zahvaliva in banko »Slavijo« vsakemu za zavarovanje posebno priporočava.

To se od občinskega urada Okolice Celjske potrjuje z dne 29. avgusta 1900.

Matevž Glinšek, župan.

Franc Welenšek po dom. Vrečer, Anton Widmajer po dom. Pikl, oba posestnika na Ostrožnem pri Celju.

Dražba.

Stara Cesta krajni šolski svet naznanja, da se bodo letos pri dvorazrednem šolskem poslopiju oddala tukaj po zmanjševalni dražbi naslednja dela.

1. Zidarsko delo proračunjeno 4827 K, 62. vin.

2. Tesarsko 3606 K, 15. vin.

3. Mizarsko 1772 K, 50. vin.

4. Ključarsko 1255 K, 40. vin.

5. Pečarsko 531 K, 61. vin.

6. Barvarsko 687 K, 70. vin.

7. Kleparsko 549 K, 50. vin.

Dotična zmanjševalna dražba bode dne

9. sept. t. l. ob 5. uri pop. na prostoru na Stari cesti.

Načrt, proračun in druga pojasnila so vsaki dan pri načelniku na ogled.

Ivan Novak, načelnik.

Sejem.

Živinski in kramarski sejem pri sv. Antonu v slov. gor. bo mesto ruške sobote zaradi praznika poprej v petek, t. j. 7. septembra t. l.

Na prodaj

Pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. imajo posestniki še precej starega predlavskega vina za prodati. Prodaja se liter po 18 kr. Popraša se pri Janez Šuen v Gaberniku, pošta Juršinci pri Ptuj.

Jamčeno pristen

brinjevec in slivovko

v steklenicah po 1 in pol litra prodaja

J. Belle, Kostanjevica na Kranjskem.

Naznanilo!

Sadjerejcem naznanjam da izdelujem mline za sadje muškata iz kamenitimi valarji. Blaž Korar, mizar v Goričici p. Št. Jurij na juž. žel. 2-2

Prodajalka

izurjena v trgovini mešanega blaga, ktera pa mora v prostem času opravljati tudi kuhinjska dela, se sprejme z 15. septembrom proti dobri plači. — Ponudbe naj se pošiljajo na upravištvo »Slov. Gospodarja«. 3-3

Kot učenec

sprejme se mladenič v starosti od 16 let naprej, pri mlinu tvrdke A. Jurca in sinovi v Ptuj.

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka,

v Fritsch-evi vili
Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.

Zalagatelj c. kr. avstrijske uradniške zaveze.

Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.